

Sygn. akt I C 603/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Joanna Radzyńska-Głowacka

Protokolant Sylwia Kochowska

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2014 roku w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o.

przeciwko (...) Publicznemu (...) w W.

o zapłatę

I. zasądza od (...) Publicznego (...) w W. na rzecz (...) sp. z o.o. kwotę 17.897,61 zł (siedemnaście tysięcy osiemset dziewięćdziesiąt siedem 61/100) wraz z odsetkami ustawowymi:

- od kwoty 17.540,32 od dnia 3 września 2013 r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 357,29 zł od dnia 16 września 2013 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od (...) Publicznego (...) w W. na rzecz (...) sp. z o.o. kwotę 3.312,00 zł (trzy tysiące trzysta dwanaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 603/14

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 16 września 2013 roku powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. wniosła o zasądzenie od (...) Publicznego (...) w W. kwoty 17.897,61 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 17.540,32 zł od dnia 3 września 2013 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 357,29 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

W dniu 29 listopada 2013 roku Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie wydał nakaz zapłaty, którym nakazał pozwanemu szpitalowi aby zapłacił żądane w pozwie kwoty wraz z kosztami procesu.

Pozwany od powyższego nakazu zapłaty wniósł sprzeciw. W jego treści nie kwestionował żądania powoda. Podniósł, że nie jest w stanie spłacić zobowiązania ze względu na trudną sytuację finansową (...). Wyraził chęć zawarcia ugody. Wniósł o rozłożenie ewentualnie zasądzonej kwoty na raty oraz o nieobciążanie pozwanego kosztami procesu.

Powód nie wyraził zgody na zawarcie ugody.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) sp. z o.o. w B. sprzedała (...) Publicznemu (...) w W. artykuły medyczne za łączną cenę 17.540,32 zł na podstawie umów:

(...) Sp. z o.o. w dniu 2 września 2013 r. wystawiła notę odsetkową na kwotę 357,29 zł, która to kwota obejmowała odsetki od daty zapłaty każdej z wskazanych wyżej faktur do dnia 2 września (dowód: nota odsetkowa – k. 71).

(...) Publiczny (...) w W. znajduje się w trudnej sytuacji finansowej (bezsporne, potwierdzone dokumentacją finansową – k.83 – 85).

Powyższy stan faktyczny co do zasady nie był sporny w sprawie i znajdował potwierdzenie w przedłożonych przez strony dokumentach, których autentyczność nie była kwestionowana przez strony i nie budziła wątpliwości Sądu.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Jak stanowi art. 353 § 1 kc zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika spełnienia świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie to spełnić.

Pozwany(...)nie kwestionował podstaw roszczenia powoda, tj. zawartych umów sprzedaży. Wskazywał jedynie na trudną sytuację finansową jednostki, która uniemożliwia mu spłatę zobowiązania oraz wyrażał chęć zawarcia ugody.

Sam brak środków finansowych nie może być przyczyną zwalnianą dłużnika ze spełnienia świadczenia. Nie regulowanie zobowiązań w terminie może prowadzić do zachwiania sytuacji finansowej innych podmiotów działające na rynku.

Odsetki przewidziane w art. 481 § 1 i 2 kc należne są od dnia płatności każdej z wystawionych przez powódkę faktur. Powód mógł dochodzić również odsetek od zaległych odsetek od dnia wytoczenia o nie powództwa na podstawie art. 482 § 1 kc.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku.

Sąd nie znalazł podstaw do rozłożenia zasądzonej należności na raty na podstawie art. 320 kpc. Co prawda pozwany (...) znajduje się w trudnej sytuacji finansowej, jednak przed wytoczeniem powództwa pozwany nie starał się dobrowolnie spłacić powstałego zadłużenia i z propozycją taką wystąpił dopiero w toku procesu. Nie można zatem nagradzać dłużnika rozłożeniem należności na raty skoro sam, przed wytoczeniem powództwa nie czynił kroków do dobrowolnej spłaty zadłużenia.

W punkcie II wyroku Sąd orzekł o kosztach procesu na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc. Na zasądzoną kwotę 3.312 zł składa się kwota 895 zł tytułem uiszczonej przez powódkę opłaty od pozwu, kwota 2.400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa.

Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanego o nieobciążanie go kosztami procesu. Trudna sytuacja finansowa nie może być jedyną przesłanką do odstąpienia od obciążania strony kosztami procesu. Takie działanie stało by w sprzeczności z ogólną zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Pozwany nie spełnił świadczenia dobrowolnie zatem wystąpienie przez powódkę na drogę sądową celem odzyskania swoich należności było całkowicie zasadne, a pozwany, który nie spełnił świadczenia, powinien ponosić tego konsekwencje. Pozwany od dłuższego czasu znajduje się w trudnej sytuacji finansowej i zawierając umowę miał świadomość, że może mieć trudności z uregulowaniem swojego zobowiązania, zatem odstąpienie od ponoszenia przez niego kosztów postępowania prowadziłoby do niezasadnego obciążania powódki kosztami opłaty sądowej, kosztów zastępstwa prawnego i opłaty skarbowej, które to koszty powódka zmuszona była ponieść z wyłącznej winy pozwanego.